

1. 9. 2024 – Vděčnost a čas – Odpočinek i práce, začátek školního roku

Čtení: Marek 6, 30-34; Efez. 1,3-10

Písně: 245 – Svatá doba Páně den/ 2 sloky; Už jsi dnes Bohu dnes poděkoval;
Skupinka; 381 – Spolu lámejme chléb; SZ – 453 – Když vycházíme z domu

Během prázdnin nedošel nám čas....

„Jděte a trochu si odpočiňte,“ říká Ježíš apoštolům unaveným evangelizační prací. Prožili jsme čas prázdnin, čas zaslouženého odpočinku. Byl to však čas bez Boha? Ježíš spolu s apoštoly odchází na oddělené místo, nenechává je samotné. A Pán Bůh jde na dovolenou s námi? Velmi si to přeje, ale je na nás, zda jsme Ho vzali s sebou. Církev se na svátky nezavírají, ani se v nich nepozastavují chvály a modlitby nebo vysluhování svaté Večeře Páně (SVP). Je tedy jen na každém z nás, abychom si tento čas udělal časem s Bohem. Tak často říkáme, že nemáme čas na modlitbu, na četbu Písma, na SVP – někdy dokonce ani v neděli -, protože je tolik co práce, povinností, zaneprázdněnosti. Za námi jsou prázdniny – pomalejší, méně hektický čas. Ale byl to také čas pro Boha a s ním? Věřím, že jsme Boha během prázdnin nenechali stranou. Naopak, ještě více jsme se k Němu přiblížili. Byly k tomu i další inspirativní možnosti: tábory, rodinné rekreace, festivaly, ...

Děkujeme za všechno

Děkujeme za mnohé milosti, které nám neustále dává. Dívejme se kolem sebe a vnímejme krásná Boží díla. Mohli jsme odpočívat s Pánem a u Pána. Takový odpočinek nás duchovně posílí. Prázdniny, odpočinek jsou také darem od Pána. Prožili jsme je tedy a využili jako dar, za který patří vděčnost. Děkováním se stáváme lepšími, radostnějšími, méně domýšlivými. Někdy si myslím, že je pro nás tak těžké vidět Boží dar. Čas dovolených může být úžasnou příležitostí uvědomit si, že všechno je milost, a za každou z nich poděkovat. Jezdíme do různých krásných koutů země i světa. Vzpomínali jsme při obdivování této krásy na Stvořitele všech věcí. Mohli jsme rozvinout určitou duchovní citlivost, vědomí Stvořitele. Zemi nám dal Pán. Právě pro nás stvořil tento krásný svět. A my se někdy chováme, jako by všechno nám vše patřilo. Budme vděční.

On na nás čeká

Pán Bůh se nevnučuje, ale trpělivě čeká na náš krok. Stále je tu a bdí nad každým z nás. Chce nám toho tolik dát. Tolik chce, abychom byli šťastní. Jen On ví, co k tomuto štěstí potřebujeme, a to nám chce dát. A my? Někdy, nebo možná často, chceme žít po svém. Neptáme se Pána na jeho vůli. Místo toho ho žádáme,

aby se přizpůsobil té naší. Pamatujme na to, že On na nás čeká, a udělejme jeden krok směrem k Němu. Ať shromáždění nejsou prázdné. Ježíš nechce být sám zavřený v .... Chce, abychom přišli, abychom s ním mluvili, abychom zůstali v jeho přítomnosti. Chce, aby jeho slovo bylo v našem životě živé. Tak po něm sahejme (dychtíme) a čtíme ho, poslouchejme ho, rozjímejme o něm. A neříkejme, že mám málo času. Pán Bůh je tu a klepe na dveře našich srdcí, je trpělivý, ještě je čas milosti – ale jednou ten čas skončí, nastane věčnost s ním nebo bez Něj. Co vybereš?